

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 129, ЧИСЛО 22, П'ЯТНИЦЯ, 3 ЧЕРВНЯ 2022 РОКУ

1893

Vol. 129, No. 22, FRIDAY, JUNE 3, 2022

\$2.00

Проти блокування українських портів

Учасники маніфестації в Нью-Йорку. (Фото: Генеральне консульство України у Нью-Йорку)

НЮ-ЙОРК. – Українці провели на Таймс-сквер маніфестацію проти спроб Росії у війні з Україною спричинити глобальний голод шляхом блокування окупантами експорту українського врожаю зернових, що відіграє ключову роль на світовому продовольчому ринку. Про це повідомило Генеральне консульство України у Нью-Йорку.

Під час акції, до якої долучились працівники Генконсульства, лунали заклики до лідерів світових держав посилити санкційний тиск на РФ задля розблокування українських портів, негайного припинення агресії й крадіжок загарбниками українського зерна та сплянованого знищення сільського господарства України. Особливо наголошувалось на неприпустимості цинічних закидів кремлівського режиму про обмін розблокування українських портів на послаблення санкційних режимів, а також на ганебності думок про „замиріння агресора“ за рахунок поступок щодо територіальної цілісності України.

ЕС накладе ембарго на російську нафту

БРЮСЕЛЬ. – Провідники Європейського союзу погодились 30 травня на ембарго 90 відс. російської нафти до кінця року. Це є частиною нових санкцій на Москву, ухвалених на зустрічі всіх 27-ох країн-членів ЄС. Нові санкції мусять бути схваленими всіма членами. ЄС отримує приблизно 40 відс. свого природного газу й 25 відс. нафти з Росії.

Провідники країн погодились на компроміс після того, як Президент України Володимир Зеленський звернувся до них у 10-хвилинному відеозверненні, закликаючи їх покінутися з „внутрішніми аргументами, які лише спонукають Росію більше й більше тиснути на Європу“. Він сказав, що нові санкції мусять „бути узгодженими, мусять бути ефективними, включно з нафтою“, щоби Москва „відчула ціну за те, що вона чинить проти України“ й решти Європи. Щойно тоді, сказав В. Зеленський, Росія буде змушена „почати шукати миру“. („Associated Press“)

Посол США відвідала Гостомель

Посол США в Україні Бріджит Брінк у Гостомелі. (Фото: Ambassador Bridget A. Brink)

КИЇВ. – 31 травня Посол США в Україні Бріджит Брінк відвідала летовище у Гостомелі під час першої поїздки за межі Києва. „Під час моєї першої поїздки за межі Києва я відвідала аеродром Гостомель, де билися українські воїни і перемогли в одній із перших важливих битв у війні. Мої думки – разом з Донбасом, де зараз відбувається вирішальна битва“, – зазначила Б. Брінк.

29 травня Б. Брінк прибула до Києва, щоб розпочати свою місію на посаді очільниці

Посольства США в Україні. 30 травня вона вручила вірчі грамоти у Міністерстві закордонних справ України.

Раніше вона очолювала Посольство США в Словацькій Республіці. Після збройного нападу Росії на Україну вона особисто їздила на словацько-український кордон для ознайомлення й контролю за прийняттям українських біженців та надходженням допомоги в Україну.

Укрінформ

Лавра повертається до ПЦУ

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – Під головуванням Митрополита Київського і всієї України Епіфанія 24 травня в Митрополічному домі при соборі Святої Софії відбувся Архиєрейський Собор помісної Православної церкви України. Собор закликав Боже благословення на Збройні сили України та всіх її захисників, на Президента, державну і місцеву владу та на весь український народ і просив у Всевишнього наблизити перемогу над російським агресором та досягнення справедливого миру.

На пропозицію предстоятеля ПЦУ Митрополита Епіфанія синод вирішив утворити релігійну організацію Свято-Успенська Києво-Печерська лавра, а саме чоловічий монастир ПЦУ. Рішення було ухвалено, враховуючи особливе значення Києво-Печерської лаври, як святині всеукраїнського та світового значення, з метою подолання наслідків неканонічного підпорядкування

цього монастиря владі Московського патріархату. Синод також попросив предстоятеля звернутися до Кабінету міністрів України з клопотанням про передачу одного з храмів Верхньої Лаври та окремих її приміщень для богослужь і ведення монастирської діяльності Києво-Печерської лаври ПЦУ.

Собор попросив звернутися до Вселенського патріарха та предстоятелів помісних церков щодо притягнення російського Патріарха Кирила до канонічної відповідальності та позбавлення його престолу за поширення еретичного етнофілетичного вчення на основі ідеології „руського міра“, надання „благословення“ російським військам на війну в Україні, яка продовжує спричиняти руйнування та численні жертви, а також за провокування схизми в Церкві, зокрема через створення на канонічній території Олександрійського патріархату „епархій РПЦ“.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Журналісти об'єднали суспільство

КИЇВ. – 27 травня Президент Володимир Зеленський висловив подяку всій журналістській спільноті за об'єктивне висвітлення подій в Україні з перших днів повномасштабного російського вторгнення та за донесення правдивої інформації до людей у різних кутках світу. Про це він сказав під час онлайн-зустрічі в аналітичному центрі Foreign Policy Community of Indonesia: „Я хочу, щоб мій голос чув світ. І тільки завдяки журналістам нам вдалося об'єднати світ, і ми об'єдналися самі всередині нашої держави“. В. Зеленський розповів, що був вражений тим, що з перших днів війни 6,000 представників медіа з різних держав постійно працювали у спорожнілому Києві. В. Зеленський закликав журналістів продовжувати роботу з висвітлення подій в Україні та донесення світу правдивої інформації. Президент також висловив співчуття рідним і близьким журналістів, операторів, техніків, які загинули під час цієї війни. (Пресслужба Президента України)

■ Загинув французький журналіст

КИЇВ. – На Луганщині російські військові обстріляли евакуаційний автомобіль, який їхав забирати людей. Внаслідок цього загинув французький журналіст, повідомив голова обласної військової адміністрації Сергій Гайдай. „Ми офіційно зупиняємо евакуацію“, – написав він 30 травня. Понад 20 журналістів загинули в Україні від початку масштабного російського вторгнення. (Радіо Свобода)

■ Порошенко виїхав за кордон

КИЇВ. – 27 і 28 травня були повідомлення про те, що лідера „Європейської солідарності“, п'ятого президента України Петра Порошенка, не випустили за кордон в офіційне відрядження. У партії розцінили ситуацію як „провокацію, як замовлення влади, що продовжує війну з Порошенком, замість зосередитися на війні з Путіним і Росією“. П. Порошенко публічно звернувся до В. Зеленського щодо свого виїзду за кордон на офіційні зустрічі. Депутат від „Європейської солідарності“ Володимир Ар'єв повідомив, що П. Порошенко 30 травня зміг виїхати за кордон, у Нідерланди, на саміт Європейської народної партії. (Радіо Свобода)

■ Порошенко „продає самозакоханість“

КИЇВ. – Колишній президент, а нині народний депутат Петро Порошенко „продає самозакоханість“ в етерах „Прямого“, „Еспресо“ та „5 каналу“, що не вписується в інформаційну політику під час війни, заявив в інтерв'ю виданню „Лівий берег“ антикризовий радник голови Офісу президента Михайло Подоляк. „Це питання єдиної інформаційної політики під час війни. Ця людина закохана в себе. А я не дуже розумію, навіщо під час війни оцю самозакоханість, всі свої там якісь наративи продавати в такому вигляді, в рамках єдиної інформаційної політики“, – заявив М. Подоляк. На його думку, П. Порошенко „ніяк не може змиритися з тим, що програв“ на президентських виборах у 2019 році і для того, „щоб якось це компенсувати“, він, як припускає М. Подоляк, міг піти „на будь-які руйнівні“ інформаційні кампанії. (Радіо Свобода)

■ Відкрили ще один фільтраційний пункт

МАРІЮПОЛЬ. – Загарбники відкрили ще один фільтраційний пункт в приміщенні ТЦ „Метро“. Про це 25 травня повідомив у Телеграмі радник маріупольського мера Петро Андрющенко. Раніше він поінформував, що для маріупольців росіяни розгорнули 11 фільтраційних пунктів поблизу міста та оприлюднив всі їхні адреси. З Маріуполя на територію РФ вивезено 130 тисяч громадян України. (Укрінформ)

■ Вкрали українські тролейбуси

МАРІЮПОЛЬ. – Російські окупанти відправили сім вцілілих тролейбусів з Маріуполя до окупованого Донецька. Про це у своєму Telegram-каналі написав радник міського голови Маріуполя Петро Андрющенко. (УНІАН)

Триває протистояння церков

КИЇВ. – 27 травня Українська православна церква (Московського патріархату) провела собор, на якому заявила про самостійність і незалежність від Москви, а також висловила незгоду з позицією патріарха Кирила щодо війни в Україні.

Патріарх Кирило відреагував на рішення УПЦ (МП) про незалежність. 29 травня у проповіді після літургії у московському храмі Христа Спасителя сказав, що „з розумінням“ ставиться до позиції київського митрополита Онуфрія та єпископату УПЦ (МП), які, за його словами, мають „максимально мудро“ діяти, щоб „не ускладнювати життя свого віруючого народу“.

При цьому Московський патріарх додав, що жодні тимчасові перешкоди не повинні зруйнувати „духовну єдність нашого народу“. За словами Кирила, якісь „духи злоби піднебесної“ прагнуть розділити „православних людей Русі та України“ і зробити так, щоб між ними пролягла прірва, але не досягнуть успіху, „оскільки всі ці зусилля не від Бога“.

Раніше російський митрополит РПЦ Іларіон зая-

вив, що поправки, внесені цього тижня до статуту УПЦ (Московського патріархату), ніяк не змінюють її статус у складі Московського патріархату. На його думку, УПЦ (МП) просто ще раз засвідчила, що є автономною.

З таким трактуванням не погоджується низка коментаторів у самій РПЦ. Напередодні Симферопольська і Кримська єпархія УПЦ (МП), що охоплює окупований Крим, заявила про незгоду з рішеннями про повну незалежність УПЦ (МП) від Московського патріархату і залишається під омофором Московського патріарха Кирила, тобто в юрисдикції очолюваної ним РПЦ.

У Православній церкві України (ПЦУ) заявили, що підсумки собору УПЦ (Московського патріархату) „м'які та округлі“ у формулюваннях, а оголошена незгода з патріархом Кирилом ще не означає розірвання зв'язків з РПЦ.

У Верховній Раді зареєстровано законопроект про заборону Московського патріархату на території України.

Радіо Свобода

Верховна Рада звільнила Денісову

КИЇВ. – Верховна Рада 31 травня звільнила Людмилу Денісову з посади Уповноваженої Верховної Ради з прав людини. Це рішення підтримало 234 народні депутати. Жодного голосу за відставку Л. Денісової не дали фракції „Європейська солідарність“ та „Батьківщина“.

Л. Денісова була призначена 15 березня 2018 року. Згідно з законодавством, термін її повноважень мав становити п'ять років.

Л. Денісова вважає, що Офіс президента „не влаштовує її активна діяльність, спрямована на збір та аналіз інформації про порушення прав людини на тимчасово окупованих територіях“.

За словами голови правління організації „ZMINA. Центр прав людини“ Тетяни Печончик, конституційний підстав для зняття чинного об'єкта не було.

„Офіс президента не проводив ніяких нарад, присвячених питанням діяльності Уповноваженої з прав людини і не плянує цього робити“, – наголо-

сив 30 травня у коментарі Радіо Свобода заступник голови Офісу президента Андрій Смирнов.

31 травня у „Слузі народу“ заявили, що головних офіційних причин звільнення Л. Денісової – три. Зокрема, те, що вона не виконувала під час війни повноваження з правозахисної діяльності („не організувала гуманітарні коридори та обмін полонених“).

Станом на 30 травня Верховній Раді офіційно не пропонувалися жодні можливі кандидатури на посаду Уповноваженого Верховної Ради з прав людини. За інформацією обізнаного із ситуацією співрозмовника Радіо Свобода, неофіційно замість Л. Денісової на посаді омбудсмена монобільшість хотіла бачити депутата від фракції „Слуга народу“, 31-річного Олександра Качуру або нинішню Уповноважену Президента із питань забезпечення прав захисників України 41-річну Альону Вербицьку.

Радіо Свобода

Судять вбивцю і ґвалтівника

КИЇВ. – Прокуратура передала до суду першу справу про зґвалтування з боку російських військовослужбовців, повідомила Генеральна прокуратура Ірина Венедиктова. За вбивство цивільного чоловіка і сексуальне насильство над його дружиною судитимуть Михайла Романова – військовослужбовця 239-го полку 90-ої гвардійської танкової Вітебсько-Новгородської дивізії збройних сил Росії.

Київська обласна прокуратура і СБУ встановили, що в березні під час окупації Броварського району „нелюд увірвався до будинку в одному із сіл і застрелив його господаря. Вояк разом із іншим окупантом, одразу ж після вбивства госпо-

даря кілька разів зґвалтували його дружину. Вони погрожували жінці зброєю і насиллям навіть стосовно її дитини, яка була в цей час поруч.

Міністер внутрішніх справ України Денис Монастирський повідомив, що від початку повномасштабного вторгнення Росії 24 лютого в Україні зареєстрували близько 20 тис. воєнних злочинів, скоєних російськими військами. Кремль категорично відкидає будь-які звинувачення у злочинах проти цивільних, навіть попри те, що факти вбивств мирних жителів у період російської окупації були підтверджені супутниковими знімками і свідченнями очевидців.

Радіо Свобода

Вашінгтон має якнайшвидше передати Україні РСЗВ, а за ними це зроблять інші

Міністер закордонних справ Дмитро Кулеба заявив, що Україна потребує якнайшвидших поставок реактивних систем залпового вогню, і закликав США зробити перший крок у цьому напрямку як приклад для інших країн.

Про це Кулеба сказав на сесії „Україна та ЄС: виграють усі“ в Українському домі в Давосі у відповідь на запитання, якої зброї і в які терміни потребує Україна.

„Найкраща відповідь на це запитання – „MLRS ASAP“, тобто „РСЗВ якнайшвидше“, – сказав Д. Кулеба.

Він зазначив, що наразі ситуація з поставками озброєнь Україні значно краща, ніж місяць тому, і відзначив лідерство США в організації зустрічі на базі Рамштайн і координації зусиль партнерів.

„Проблема ось у чому. У мене тут було вже близько десяти двосторонніх зустрічей, і коли я кажу комусь: „Ми знаємо, у вас є РСЗВ, вони нам вкрай потрібні, будь ласка, передайте їх нам“, то перше запитання, яке лунає у відповідь: „А американці вам їх уже постачали?“. Це тягар ролі лідера

(Закінчення на стор. 15)

Битва за Україну

Оперативна інформація станом на 31 травня

На Слобожанському триває підготовка ворога до відновлення наступу в напрямках населених пунктів Ізюм та Слов'янськ. На Донецькому напрямку противник, за підтримки вогню артилерії та мінометів, проводить штурм на Северодонецькому та Бахмутському напрямках, бої тривають. Ворог намагається встановити повну контролю над Северодонецьком та оточити підрозділи Сил оборони, що діють на зазначеному напрямку. На Південнобузькому напрямку ворог обороняється та мінує береги річки Інгулець на ділянках можливих дій наших військ.

Збройні сили України знищили підрозділ найманців приватної військової компанії Вагнера, склад боєприпасів та пункт управління безпілотниками, інженерний підрозділ російських загарбників.

Київ будує укріплення на випадок нового штурму росіянами. І хоч адміністрація запевняє, що на даний час загрози наступу на столицю немає, проте треба бути готовими.

На Луганщині частину Северодонецька контролюють російські загарбники, але вільно просуваються вони там не можуть.

Вороги вбили в Україні 243 дитини і поранили 446.

До Спільної слідчої групи з розслідування воєнних злочинів Російської федерації в Україні приєдналися Естонія, Латвія і Словаччина.

У Бахмутському районі було пошкоджено аміакопровід „Тольятті-Одеса“. Витік аміаку незна-

чний, рятувальники локалізували загрозу. Внаслідок ракетних ударів по Авдіївці пошкоджено школу і житлові будинки.

У Харківській області ворог обстрілював Золочів та Чугуївський район, 14 людей поранені, троє загинули.

У Київському міському центрі крові понад сім тисяч донорів здали кров від початку повномасштабної агресії Росії, у середньому щодня кров здають до 100 донорів.

Укрінформ

* * *

Німеччина найближчим часом надасть Україні сучасні системи протиповітряної оборони, заявив Канцлер Німеччини Олаф Шольц, виступаючи 1 червня в Бундестазі.

За його словами, ця система ППО здатна захистити „ціле місто“ від повітряних ударів. Уряд схвалив пропозицію про відправку ракет і радіолокаційних систем IRIS-T. ППО наземного базування IRIS-T використовують модифіковані ракети „повітря-повітря“. Вони існують у двох модифікаціях – малого (SLS) та середнього (SLM) радіусу дії.

США погодилися надати високомобільні артилерійські ракетні системи Himars після того, як Україна запевнила, що не буде використовувати їх для ударів по території Росії. Джо Байден заявив, що США згодні надати Україні ракетні системи дальністю до 80 кілометрів.

Радіо Свобода

Російське військо в Україні

23 травня аналітичну статтю з такою назвою оприлюднило російське інтернет-видання „Проект“, створене в 2018 році. У липні 2021 року це інтернет-видання було внесене Генеральною прокуратурою Росії до списку „небажаних організацій“ і було змушене закритися. У вересні того ж року видання було перезапущено під назвою „Агентство“, а 31 березня 2022 повернуло колишню назву.

Путін задіяв в Україні всі підрозділи російської армії, здатні йти у наступ, за винятком частин у резерві на західному кордоні Росії, йдеться в дослідженні „Проекту“.

У війні беруть участь моторизовані, артилерійські та зенітні частини всіх 12 армій Росії, всі наступальні сили повітряно-десантних військ: п'ять десантно-штурмових підрозділів, дві повітряно-десантні дивізії, одна бригада спецназу, шість розвідувальних бригад, винищувальні, штурмові та бомбардувальні полки, флотська авіація, поліція та російська гвардія.

Перед початком вторгнення біля кордонів з Україною було зосереджено щонайменше 20 відс. від особового складу російської армії, яка налічує 900 тис. людей.

„Проект“ вивчив біографії 160 російських офіцерів – від найвищого командного складу до командирів полків, що беруть у війні. Згідно з деклараціями Мініборони від 2019 року, середній дохід офіцера, який нині командує сухопутною армією, ста-

новив тоді 270 тис. рублів на місяць, командира дивізії або бригади – 160 тис. Офіцери Генштабу, що безпосередньо керують армією та флотом, у середньому отримували по 300 тис. рублів на місяць, командувачі військовими округами – по 900 тис., міністер оборони Сергій Шойгу та його заступники – 1.2 млн. Всі ці командири – з вищою освітою, щонайменше 40 відс. із них навчалися в академіях збройних сил та академії Генштабу. У 23 командирів (39 осіб) є реальний бойовий досвід: шість осіб брали участь у першій чеченській війні, 13 осіб – у другій чеченській, п'ять осіб – у війні з Грузією у 2008 році, 26 осіб – у війні у Сирії, шість осіб – воювали у Донбасі.

Кожен восьмий офіцер пов'язаний із Україною. Щонайменше 20 командирів станом на середину травня вже загинули. Четверо з них – уродженці України. Про загибель ще 10 командирів повідомляла українська сторона, підтверджень цієї інформації з боку Росії немає.

Британська військова розвідка повідомила, що російські військові втрати в Україні за три місяці війни, ймовірно, можна порівняти з втратами СРСР за дев'ять років війни в Афганістані. За українськими даними, російські втрати в Україні з 24 лютого становлять 29,200 осіб. Мініборони Росії 25 березня повідомляло, що загинув 1,351 російський військовий, ще 3,825 дістали поранення. Держдепартамент США 30 березня повідомляв, що вбито понад 10 тис. росіян. В Афганістані СРСР втратив понад 15 тисяч людей.

Створили „Жінки зі Сталі“

КИЇВ. – Рідні захисників Маріуполя оголосили 30 травня про створення громадської організації – Ради дружин і матерів захисників України „Жінки зі Сталі“. Потрібна повна інформація про полонених, умови їх утримання, треба боротися за повернення їх додому, бо „ця проблема виходить за рамки війни, за рамки політики, за рамки юриспруденції, це – проблема збереження найвищих людських цінностей, проблема збереження життів.

16 травня розпочалась евакуація із заблюкованого російськими загарбниками заводу „Азовсталь“. Президент Володимир Зеленський заявив, що до перемовин про виведення українських бійців з „Азовсталі“ залучалися лідери Франції, Туреччини, Ізраїлю і Швейцарії. Після виведення українських військових з „Азовсталі“, згідно з домовленостями, вони очікуватимуть на обмін.

Укрінформ

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Виявляють нові братські могили

МАРІУПОЛЬ. – У захопленому Маріуполі наслідки злочину російського агресора значно більші, ніж 22 тисячі загиблих мирних жителів. Про це сказав міській голова Вадим Бойченко. На Старокримському кладовищі впродовж місяця з'явилося 25 нових секторів траншейного типу. Тіла вкладають в кілька шарів, а потім „маскують“ табличками як індивідуальні поховання. Всього з середини квітня загарбники поховали в братських могилах не менше 16 тис. маріупольців – біля селищ Старий Крим, Мангуш та Виноградне, констатували у міській раді. Ще близько 5 тис. людей поховано комуністичними службами до середини березня. Під завалами, на стихійних кладовищах та в тимчасових моргах досі залишаються тисячі тіл. Супутник зафіксував і четверте місце масового поховання – біля Центрального кладовища у Маріуполі, про яке повідомила місцева влада. Воно з'явилося на початку березня. (Укрінформ)

■ Окупанти почали вивозити метал

МАРІУПОЛЬ. – Окупанти почали вивозити метал із Маріуполя російськими суднами. Вантажне судно „RM-3“ прибуло 28 травня і стало біля одного з причалів порту Маріуполя, де зазвичай завантажують метал. Вантаж вивозять до російського міста Ростов-на-Дону. Керівництво порту заявило, що метал належить „Метінвесту“. У компанії Ріната Ахметова повідомили, що не давали жодних розпоряджень до відправки їхньої продукції в Росію. Журналісти „Схем“ встановили, що судно належить російській компанії „Река-Море“ з місцем реєстрації у Ростові-на-Дону. Власник компанії – Геннадій Арустамов. За даними Marine Traffic, судно „RM-3“ вийшло з порту Ростова-на-Дону 26 травня, а 27 травня неподалік міста Таганрог вимкнуло свій радар. Вранці 28 травня судно прибуло до Маріуполя, де почалося завантаження. Вкрадену продукцію можуть продавати у країні Африки та Азії, що не підтримують санкційну політику проти Росії. Плянується відправка другого судна – орієнтовно 2-3 червня. (Радіо Свобода)

■ Відтворила вишиванку Бандери

ЛьВІВ. – Майстриня зі Львова відтворила вишиту сорочку Степана Бандери. Вона стала експонатом Чернівецького музею вишиванки, відкриття якого плянувалося на цей рік. Засновниця Всесвітнього дня вишиванки Леся Воронюк показала приміщення, де вже у травні мав запрацювати музей, проте завадила війна Росії проти України. У майбутнього музею вже є перший експонат. Майстриня відтворила вишиту сорочку Степана Бандери. Її робили по єдиній світлинці, на якій видатний українець зображений у вишиванці. (УНІАН)

■ Шахрай продав 800 прескарт

КИЇВ. – У столиці шахрай продав 800 фальшивих прескарт із „акредитацією Мініборони“. Кіберполіція та слідчі поліції Києва 30 травня викрили зловмисника на виготовленні та збуті підроблених журналістських посвідчень. Налагодив схему виготовлення журналістських посвідчень 57-річний директор видавництва. „Посвідчення“ коштували від 3 до 5 тис. грн залежно від терміну дії. А у Миколаївській області кіберполіцейські викрили шахрая на продажі волонтерам неіснуючої військової амуніції. (Укрінформ)

■ СБУ займатиметься обміном

КИЇВ. – Віце-прем'єр-міністерка Ірина Верещук 30 травня повідомила, що передає свої повноваження щодо обміну військовополоненими розвідці та Службі безпеки. Вона зазначила, що відповідні реєстри щодо військовополонених уже створили, відпрацювали організаційні питання та налагодили комунікаційні канали з окупантами щодо обміну. І. Верещук зазначила, що Міністерство реінтеграції залишається відповідальним за утримання реєстрів військовополонених та роботу з профільними міжнародними організаціями. (Українська правда)

АМЕРИКА | СВІТ

■ США не дадуть Україні далекосяжних MLRS

ВАШІНГТОН. – Президент Джо Байден сказав 30 травня, що США не дадуть Україні далекосяжних ракет. Україна вже давно просить ці ракетні системи, званих MLRS, які можуть вистрілювати ракети на віддалі сотень миль. „Ми не пішлимо Україні ракетні системи, які можуть уражати Росію“, – сказав президент репортерам. Республіканський сенатор Ліндзі Грем з Південної Каролайни написав 30 травня, що „рішення адміністрації Байдена не висилати цю зброю є зрадою України і самої демократії. Україна не вимагає американських вояків – лише просить обіцяної зброї, щоби захистити й оборонити себе від вторгнення Путіна“. Колишній Президент Росії Дмитро Медведєв похвалив Дж. Байдена за таке „раціональне“ рішення. Високопосадовець адміністрації Дж. Байдена сказав репортерам 31 травня, що Україна отримає ракетні системи, які можуть стріляти на віддалі до 50 миль (80 кілометрів), і що українці обіцяли стріляти тільки в російські цілі в Україні, а не на території Росії. („Reuters“, „Newsweek“)

■ Ізраїль відмовився від ракет України

АРЛІНГТОН, Вірджинія. – Веб-сторінка новин „Аксіос“ з Арлінгтону повідомила 25 травня, що Ізраїль відмовився проханням США дозволити Берлінові постачати Україні протитанкові ракети, які є вироблені в Німеччині за ізраїльською технологією і під ізраїльською ліцензією. Згідно з достовірними джерелами в Ізраїлі та США, Ізраїль турбувався, що ці ракети вб'ють російських вояків, а це може пошкодити безпековим інтересам Ізраїля в Сирії, де Росія має великий вплив. Ізраїль сказав США, що він надасть Україні лише нелетальне військово-обладнання. Ізраїль раніше вислав 2,000 шоломів і 500 броньованих неурядовим організаціям і працівникам невідкладної допомоги в Україні. („https://english.nv.ua“)

■ США закликають до поступу в Судані

НЮ-ЙОРК. – Заступник посла США до ООН Ричард Мілс виступив 24 травня перед Радою безпеки, кажучи, що США підтримують швидкий перехід з військового до цивільного правління. Судан перебуває в заколоті від часу, коли військо перебрало владу в жовтні 2021 року. Це перервало перехід до демократії після трьох десятиліть панування Омара аль-Башира та його ісламського уряду, які були усунені народним повстанням у квітні 2019 року. Генерали при владі кажуть, що вони передадуть владу після запланованих виборів у липні 2023 року. („Associated Press“)

■ Документи про переслідування уйгурів

БОНН. – Принаймні 1 млн уйгурів і казахів знаходяться в таборах „для виховання проти екстремізму“, за словами Пекіну. США, Канада й Великобританія засудили поведінку китайського уряду як геноцид. Збірка документів була опублікована 24 травня газетою „Дойче Велле“. Вона освітлює брутальну поведінку китайського уряду проти уйгурів, мусульманської меншини в північнозахідній провінції Хінджіанг та топтання їхніх людських прав. Міжнародні експерти погоджуються, що документи є автентичними. Представник Державного департаменту США Нед Прайс сказав журналістам, що „ми є приголомшені цими звітами й світлинами“. Він додав, що було б дуже важко уявити, що такий систематичний гніт „не мав би благословення найвищих органів уряду КНР“. („Deutsche Welle“)

■ Зросло число народжень у США

АТЛАНТА. – Центри для контролю хворіб (CDC) оприлюднили статистику 24 травня, яка вказує, що число народжень у США зросло вперше за сім років. У 2021 році в країні народилося 3,659,289 дітей – на 1 відс. більше від 2020 року. Деякі опитування вказують, що американці не спішили народжувати дітей під час першого року епідемії коронавірусу. Досі число народжень зменшувалося річно пересічно на 2 відс. („ABC News“)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Авкціон на користь війська

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 23 травня в обласному художньому музеї відбувся благодійний авкціон художніх творів на підтримку Збройних сил України з ініціативи голови обласної організації Національної спілки художників України Романа Кравчука.

Художники – члени спілки та творча молодь (42 особи) безоплатно надали близько 70 своїх художніх творів з метою підтримати воїна, черкаського художника Дмитра Бур'яна (на ремонт техніки) та на реабілітацію черкашанина, військовослужбовця десантно-штурмової бригади Антона Гладуна.

На продаж були виставлені твори скульптора Дмитра Бур'яна, народного художника України Миколи Теліженка, заслужених художників України Олександр Теліженко, Віктора Афоніна, Віктора Олексенка, Максима Гладька та інших.

Була унікальна можливість придбати мозаїчний

Петро Козін. „Етюд“

Микола Дзвоник. „Натюрморт“

твір Максима Сірого, який складається із зібраних черепків українського Трипілля. Також були твори автора розпису Свято-Михайлівського кафедрального собору міста Черкаси Миколи Дзвоника.

До авкціону долучилася народна майстриня, очільниця обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України Ольга Мартинова.

Окрасою авкціону стали живописні твори, надані Романом Кравчуком та Лесею Кравчук. Три графічні роботи подарував народний художник України Микола Прокопенко з Одеси.

Скульптуру „Лелека“ запропонував Дмитро Бур'ян, який нині перебуває у Військово-морських силах України, щоб допомогти іншому військовослужбовцю Антонові Гладуну.

Боротьба тривала за картину „Етюд“ Петра Козіна. Зі стартової ціни в 10 тис. грн учасники підняли її вартість майже в сім разів і придбали до 66 тис. грн. „Загалом того вечора вдалося зібрати 248 тис. грн, – повідомив Роман Кравчук.

На виставці „Навала. Київський постріл“

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Від 24 лютого до початку квітня тривали тяжкі бої за столицю. Росіяни розраховували, підкоривши столицю України, отримати блискавичну перемогу. Зазнавши під Києвом значних втрат, вони були змушені рятуватися втечею. Опалена земля Київщини буквально всяяна згорілою технікою противника та понівеченими рештками окупантів.

29 травня, у День Києва, вперше після початку російського вторгнення, Національний музей історії України відкрив нову виставку „Навала. Київський постріл“. Виставка розповідає про російську навалу на Київщину та про те, як російським окупантам довелося забиратися геть через відчайдушний український опір.

Тут справді є на що подивитися й над чим подумати. Ось, наприклад, атлас автомобільних доріг, виданий в далекому 1975 році ще в СРСР(!) – на нього рашисти поклалися при спробі заїхати в Київ. А ось маленький щоденник ліквідованого росіянина, з якого випливає: рашист знав, що їде не на навчання, а в Україну – вбивати! Далі – покручені снаряди, посічені кулями дорожні знаки. Записи рідним, залишені в покинутих будинках. Пропагандистські газети й символіка. Написи „Тут живуть люди“, відтворені на імпровізованій

Один з експонатів виставки.

На виставці „Навала. Київський постріл“. (Фото: Георгій Лук'янчук)

стіні – такі меседжі часто можна бачити на будинках там, де точилися бої. Російські сухпаї, протигаз, рештки форми – все, що слугувало засобами для підкорення Києва, тепер стало експонатами в одному з його провідних музеїв.

У відкритті виставки взяли участь генеральний директор музею Федір Андрощук, співавтор виставки, заступник генерального директора музею з наукової та фондової роботи Богдан Патриляк, Міністер культури та інформаційної політики України Олександр Ткаченко, представник 112-ої окремої бригади Територіальної оборони Києва лейтенант Андрій Ковальов, пресекретар фонду Сергія Притули Марія Писаренко, капелян 241-ої бригади о. Максим Стихар та бійці сил територіальної оборони Києва.

Виставка, на відкриття якої прийшло чимало захисників столиці, стала першим заходом Історичного музею, який відкрився для відвідувачів уперше після початку повномасштабного вторгнення.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ**Привезли допомогу з Канади**

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Благодійний фонд „Save Ukrainians“ за підтримки некомерційної канадської організації „USMAO Foundation“ привіз в Україну медичний гуманітарний вантаж для шпиталів та лікарень.

Волонтери у Канаді зібрали кошти для закупівлі товарів і транспортування всього вантажу літаком. Фонд „Save Ukrainians“ координував та розвозив вантажі по країні. Допомогу отримали 12 лікарень і шпиталів Харкова, Києва, Житомира, Кропивницького та інших регіонів.

У Кропивницькому лікарні передали інвалідні візки, ходунки, лікарняні ліжка, засоби для анестезії, знеболюючі, інсулін, хірургічні інструменти, засоби гігієни.

Привезли допомогу з Канади. (Фото: Мирослава Луна)

Балетна група Черкаської філармонії перед поїздом на фестиваль до Італії. (Фото: Олександр Костирко)

Балет іде до Італії

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Балетна група Українського народного хору при Черкаській філармонії представлятиме мистецтво народного танцю України на фестивалі в Італії, в регіоні Емілія Романья, присвяченому старовинним формам музики та народного танцю народів світу. Український народний танець черкаські, як єдині з України, мають показати у Європі самобутність української культури.

Директор філармонії Юрій Федоряка зазначив: „Черкащани продемонструють п'ять постановок. А ще привезуть малюнки дітей-переселенців, які зі своїми рідними втікали від бомбардувань. Ці малюнки зібрали волонтери Черкаського гуманітарного центру“.

„Репетиції проводили між сигналами повітряної тривоги. І людей, і себе підтримували морально“, – говорить артистка балету Кароліна.

Заступник голови обласної ради Роман Суценок сказав: „Символічно, що саме після нашої перемоги в Італії на Євробаченні, Черкащина буде представляти мовою танцю наш регіон“.

Стародавня історія міста на унікальному панно

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – Монументальна робота художниці Галини Севрук „Місто на семи горбах“ знайшла свій новий дім у будинку Консistorії Софійського архітектурного ансамблю після того, як її у жовтні 2020 року демонтували з фойє готелю „Турист“. Композицію розміщено на стіні однієї з найкращих заль нещодавно відреставрованої будівлі. Це остання монументальна робота лавреатки премії Української асоціації незалежної творчої інтелігенції ім. Василя Стуса, премії імені Митрополита

Андрея Шептицького, заслуженої художниці України Галини Севрук. На величезному керамічному панно (довжина майже 6 метрів, а висота 2,8 метра) зображено прадавній Київ. Воно вражає величезною кількістю деталей та постатей, серед яких князь Ярослав Мудрий з донькою Анною-королевою Франції, Княгиня Ольга, Агапіт Печерський, літописці, іконописці, зодчі, військові та прості кияни в оточенні величних святинь та храмів, легендарний птах Сирин.

(Закінчення на стор. 14)

Галина Севрук. „Місто на семи горбах“

АМЕРИКА | СВІТ**■ Княжий дар для Музею Голокосту**

ВАШІНГТОН. – Дейвід Рубенштайн, американський мільярдер і співзасновник великої інвестиційної компанії „The Carlyle Group“, знаний своєю „патріотичною філантропією“, досі пожертвував понад 100 млн дол. на різні федеральні пам'ятники, історичні місцевості та національні цінності, такі як Кенеді Центр та Смітсонієн Інститут. 2 травня він оголосив, що пожертвує 15 млн дол. на Музей Голокосту США. Музейна збірка, досі znana як Національний інститут для документації Голокосту, буде тепер перейменована в честь 72-літнього Д. Рубенштайна, статки якого оцінюють на 3,8 млрд дол. Він розповів, що його предки були з України. На його думку, агресія Росії проти України є „Голокостом без концтаборів“. („The Washington Post“)

■ Верховний суд підтримав сенатора

ВАШІНГТОН. – Верховний суд США 15 травня вирішив справу на користь республіканського сенатора Теда Круза з Техасу. Голосами 6-3 суд погодився зі сенатором, що не повинно бути обмеження наскільки кандидат після виборів може отримати від зібраних грошей, щоб відплатити собі позичку, яку він надав своїй компанії. У своїй кампанії в 2018 році на сенатора США Т. Круз позичив компанії 260 тис дол. Тепер суд погодився з ним, що обмеження цієї суми до 250 тис дол. обмежує його право на свободу політичного слова. („Business Insider“)

■ Архієпископ заборонив Пелосі причащатися

САН-ФРАНЦИСКО. – Архієпископ Сан-Франциско Сальваторе Корділеоне оголосив 20 травня, що Спікер Палати Представників Ненсі Пелосі не може приймати св. Причастя, бо вона прирєкла підтримати законопроект, згідно з яким аборти залишилися б легальними у всіх стейтах країни. Архієпископ сказав, що Католицька Церква не може ігнорувати такої діяльності. Він додав, що Н. Пелосі відмовилася зустрітися з ним у цій справі. Законопроект пройшов у Палаті Представників голосами 219-210, майже виключно по партійній лінії. Сподіваються, що Верховний суд наступними тижнями винесе рішення про легальність абортів. Після зустрічі з Папою Франциском у Ватикані в жовтні 2021 року Президент Джо Байден сказав репортерам, що тема абортів не була дискусювана під час їхньої 90-хвилинної зустрічі, і що „ми лиш говорили про факт, що його тишить те, що я є добрим католиком, і що я повинен далі причащатися“. („USA Today“)

■ У Молдові затримали Ігоря Додона

КИШІНІВ. – Молдовська антикорупційна прокуратура висунула обвинувачення проти колишнього президента країни Ігоря Додона. Політик проходить за чотирма кримінальними статтями, включно з державною зрадою та корупцією. 24 травня прокуратура спільно зі спецслужбами прийшли до І. Додона з обшуками. Колишнього президента Молдови 26 травня затримали і помістили на 30 діб під домашній арешт. Прокурори вимагали утримання на 30 діб в ізоляторі. У цій же справі проходить і родич І. Додона – Петро Меринян. Його теж відправили під арешт на 30 діб. Прокурор по боротьбі з корупцією Петру Ярмалюк заявив, що І. Додон мав намір залишити Молдову: „Сьогодні Додон о 9:00 збирався виїхати за кордон. Виявлено великі суми в іноземній валюті, що свідчить про те, що він мав намір залишити територію Республіки Молдова“. І. Додон був президентом Молдови з грудня 2016 року до грудня 2020 року. Він узяв курс на тісну співпрацю з Росією та часто зустрічався з Володимиром Путіним. Першу закордонну візиту на посаді президента Молдови І. Додон у січні 2017 року здійснив до Москви. Того ж року 9 травня він був єдиним іноземним президентом на параді перемоги на Червоній площі. У листопаді 2020 року в другому турі президентських виборів перемогла Мая Санду, яку називали прозахідним кандидатом. (BBC, LB.ua)

Як роса на сонці?

„Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці...“ – дуже поетично це звучить, дуже гуманістично! Ледве чи ще якийсь народ у світі своїх смертельних ворогів так любо-мило, так, властиво, вибачливо, з жалем називає „вороженьками“. Тридцять перший рік над Україною світить сонце державної незалежності, а „роса“ не зникла, і сьогодні вона, як уже багато разів в трагічній історії нашого народу, – криво-во-чорна.

Але саме цією нелюдською жорстокістю ворога, його патологічною ненавистю до української нації, підступністю і підлістю його засобів і методів знищення української свободи, глибиною проникнення московської отрути в наш національний організм і можна пояснити, чому з цим злом Україна досі не дала собі ради. Воно – успадковане з царських та совєтських часів і доведено до рівня сатанинської майстерності в часи путінські.

Фактом є, що незалежна Українська держава постала за таких історичних умов, котрі не передбачали морального очищення суспільства від кагебістської системи тотального переслідування всього українського, до якої були залучені тисячі і сотні тисяч агентів, донощиків і „сексотів“. Могло здаватися, що тепер вони вже „не при ділі“, і українство само собою одужає і зміцніє. Справді, формальні нагинки нібито закінчилися, натомість розпочався масштабний наступ „русского міра“, й то відразу на всіх фронтах – політичному, економічному, культурному, церковному. В чужих руках – майже всі телеканали в Україні, російсько-мовна література за кількістю назв у десятки разів перевищує україномовну. Несмілі впоминання національно свідомої частини суспільства за свої законні права негайно затавровуються як „український фашизм“. Убивства знакових постатей, зокрема Вадима Гетьмана, Михайла Бойчишина, В'ячеслава Чорновола, Георгія Гонгадзе.

За прем'єрства Віктора Януковича „п'ята колона“ вже діє цілком відверто. Згадаймо сепаратистський з'їзд у Сіверськодонецьку восени 2004 року, на якому лунали заклики відірвати від України її східні області.

Президентові Ющенкові, попри його щире проукраїнське, забракло політичної волі для опору очевидному ворогові і реальної українізації України. Та це ще й сьогодні тяжко виміряти – скільки в цьому його провини і скільки справа у присутності московської агентури в усіх українських державних інституціях, від уряду до парламенту, особливо в політичних партіях. Досить назвати одну з них – Опозиційна платформа „За життя“, що була одним з головних носіїв російського впливу в Україні. З огляду на Помаранчеву революцію і Революцію Гідності, ці лжепартії весь час мімікрували, перефарбовувалися, та їхній зміст залишався антиукраїнським. Не буде перебільшенням сказати, що колабораціоністські сили великою мірою заохотили Путіна напасти на Україну.

Отже тепер, в умовах російського збройного вторгнення в Україну і страшної війни, небаченої від Другої світової, президентові Зеленському випало й це давно зріле і перезріле завдання – припинити антиукраїнську політичну діяльність в Україні. 20 березня він підписав ухвалу Ради національної безпеки і оборони про тимчасову заборону 11 партій – Опозиційної платформи – „За життя“, „Партії Шарія“, „Наших“, „Опозиційного блоку“, „Лівій опозиції“, „Союзу лівих сил“, „Держави“, „Прогресивної соціалістичної партії України“, „Соціалістичної партії України“, „Соціалістів“ і „Блоку Володимира Сальдо“. Путінські спецслужби в Україні зазнали першої, але, на жаль, ще не остаточної поразки.

Це лише початок процесу. Вороги будуть шукати способів врятуватися і залишитись в українській політиці. Опозиційна платформа „За життя“ вже назвала себе „За мир“ і вже агітує за мир з Росією – не за перемогу України.

Війна – велике нещастя, бо несе смерть і горе тисячам і сотням тисяч людей. Але такою є історична доля нашого народу – або загинути у цій цивілізаційній битві з варварською Москвою, або перемогти і жити свобідним життям. Тому війну треба повною мірою використати для найрішучішої, спертої на закон неутралізації будь-якого російського шкідництва в межах незалежної Української держави.

ІСТОРІЯ

Україна повертає гідність

Володимир Сергійчук

Західний світ, який за свою історію створив не одну імперію, благополучно їх усіх позбувся, досягнувши через демократичний поступ значних успіхів у розвитку людської цивілізації. Розгадані ним таємниці природи використовуються для загального блага, винайдена найсучасніша зброя стала гарантом стримування агресивних намірів новітніх завойовників чужих земель.

Можна припустити, що фактично всі, хто зазіхає на чуже, поставлені нині на місце. Не може світ впоратися лише з одним самовпевненим у своїх якихось особливих маніях російським великодержавним шовінізмом. Його на Заході бояться. І вже так дуже давно, що цей страх передається століттями через гени, особливі політиками.

Можна було б пояснити все це особливим впливом татарського іґа, яке найбільше протрималося саме на угро-фінських розселеннях. Але ж дика озвірілість суздальського війська Андрія Боголюбського в розгромі отчого Києва 1169 року проявилася задовго до приходу орди на нашу землю. Отже, вже в менталітеті угро-фінських мисливсько-рибальських племен було закладено ненависть до вищого рівня добробуту, культури, намагання його зруйнувати, а найбільші цінності – пограбувати. Так сталося тоді й з іконою Вишгородської Божої матері, яка опинилася в далекому глухому Заліссі вже під назвою Владимирської.

Доручення ординських ханів щодо упокорення тверського князя Олександра московський правитель Іван Калита виконував 1328 року, коли все там було зрівняно із землею. Подібним звірством московського війська 1478 року супроводжувалося й підкорення Великого Новгороду – тоді одну половину його жителів вирізали, а іншу – переселили на Волгу, де тепер Нижній Новгород. А потім було взяття Казані, Астрахані...

У ту пору наших предків від подібних оргій порятувало щойно витворене козацтво, яке самодержавна Москва з претензією на Третій Рим уже хотіла поставити собі на службу. Однак засновник Запорозької Січі на Хортиці князь Дмитро Вишневецький як двоюрідний дядько змушений був тікати з „білокам'яної“ від свого племінника Івана Грозного, котрий у випадках люти нищив навіть найближчих родичів.

До цієї інформації про московські звичаї, що розходила Європою, додавалися свідчення східних православних патріархів, котрі після падіння Константинополя їздили до Москви за „милостинею“. Особливо вразила українських православних

владик розповідь Вселенського патріарха Єремії II, котрого на півроку ув'язнили тільки за те, що не хотів висвятити окремого московського, собі рівного. То якщо з найдостойнішою особою в православному світі єдиновірний православний цар дозволяє собі ось так чинити, що ж буде з ними, коли сюди прийде „московський мир“ – цей страх змусив українських владик на чолі з Київським митрополитом Михайлом Рогозою просити покровительства в Папи Римського, уклавши з ним Берестейську унію.

У справжній суті єдиновірної православної Москви дуже швидко переконався і сам гетьман Богдан Хмельницький – через два роки після Переяславської ради 1654 він заволав на Чигиринській: „Треба відступити від православного царя, підємо хоч під бусурманського...“. Цей заповіт бралися виконувати його наступники, але через підкупи козацької старшини Москві вдалося в Україні розбурхати Руїну, яка поступово виснажувала сили, внаслідок чого царському самодержавству вдалося приборкати наш вільний народ до своїх рук.

Боже провидіння подарувало тоді українцям Івана Мазепу, котрий розробив далекосяжний план визволення рідної землі від московської кормиги. Та знищення Батурина восени 1708 року й поразка союзника – шведського короля під Полтавою перекреслила ці плани. Козацькій старшині довелося йти на чужину, або ж накладати головами в петербурзьких казематах і Сибірах неісходимих, залишаючи рідний народ без політичного проводу, а відтак і без прав і власного голосу. Сталося те, що могло бути відображено тільки геніальним словом Тараса Шевченка: „Село неначе погоріло, неначе люди подуріли, німі на панщину ідуть і діточок своїх ведуть!“.

І лише відродження власної гідності наших вояків у 1917 році допомогло українцям перебороти той двохсотлітній страх перед московською ордою. Але не відійшли зашпори від нього в тодішніх правителів світу сього. Тож вони готові були, не визнаючи червону з її небаченим доти варварством, відродити Білу Росію, але не хотіли підтримати незалежну Україну як справжнього провідника демократичного відродження після Першої світової війни, коли розвалювалися імперії. А коли більшовицьким демагогам у шкірянці й з наганом в руках удалося терором упокорити українців, а за ними й інші поневолені ще царською Росією народи, Захід поспішив визнавати тих, хто відкрито пропагував роздмухати всесвітню пожежу.

(Закінчення на стор. 12)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510

E-mail advertising@ukrweekly.com

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

Call or text 914.220.4900 for assistance sending funds or email us at memberservice@sumafcu.org.
Reminder: Wire fees continue to be waived for funds being sent to Ukraine

NEED A SIGN FOR A RALLY OR IN YOUR WINDOW IN SUPPORT OF UKRAINE? CUT ALONG THE DOTTED LINE...AND GO!

WE SUPPORT UKRAINE

donate
www.sumafcu.org/stand-with-ukraine

#StopRussianAggression

For more info: www.uccsa.org

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Український благодійний дитячий фестиваль

БРУКЛІН. – 21 травня на площі церкви Guardian Angel, під звуки „Козацького маршу“, який заповнив весь простір над Брайтоном, учні Школи українознавства „Нова хвилька“ заповнили велику сцену. 150 дитячих голосів злилися воедино у виконанні Гімну України. Знаком вдячності за допомогу і підтримку України у війні з віроломною Росією, прозвучав Гімн США. Чудово поставленим голосом його виконала восьмикласниця Соломія Лобач.

Учні школи надхненно заспівали свою улюблену „Ой, у лузі червона калина“.

Так розпочався Фестивальний день у Брукліні, що був приурочений закінченню навчального року в школі „Нова хвилька“. Багатолюдне свято української культури відбулося тут вперше. Воно стало знаковим в історії школи „Нова хвилька“ та її засновниці громадської організації „Нова українська хвиля“, які спільними зусиллями прагнуть розбудувати у Брукліні Український освітньо-культурний центр. Фестиваль став одним

із засобів гуртування багатотисячної української громади Брукліна задля спільних завдань.

Головним завданням став збір коштів на допомогу Україні. Всі добрі наміри і самих учасників фестивалю поблагословили священники трьох церков – о. Сергій Емануел, парох римо-католицької церкви Guardian Angel, яка надала свою територію для проведення фестивалю, о. Роман Малярчук – парох Української католицької місії церкви Різдва Пресвятої Богородиці у Брукліні та о. Василь Шак, парох Української православної церкви.

Подякувавши отцям, ведучі програми, минулорічні випускниці школи Анна та Христина Обертос, запросили до слова директорку школи Мирославу Роздольську.

Оголосивши хвилину мовчання в пам'ять про полеглих героїв, які склали свої голови, захищаючи рідну землю від московських загарбників, М. Роздольська розповіла про волонтерську діяльність школи.

Кур'єрською поштою на фронт від

Танцює старша група колективу „Синевір“, керівник Григорій Момот.

„новохвильківців“ з Брукліна доставлено військові аптечки, рації, захисне спорядження для захисників на суму понад 50 тис. дол. Понад чотири тони медичної та гуманітарної допомоги для переселенців та лікарень в Україні відправила шкільна громада через компанії „Міст“, „Дніпро“, „Нова пошта“. Єдиною волонтерською командою стали вчителі, батьки і учні школи. Виготовляючи українську символіку, діти поширюють її серед своїх друзів, у громадських місцях і у такий спосіб вони зібрали понад 5,000 дол. на допомогу українським захисникам. Велика подяка о. Сергію за можливість відкрити при церкві Guardian Angel пункт прийому та зберігання допомоги для України.

Створена шість років тому, школа стала осередком патріотичного виховання молоді і українського життя Брукліна. До школи звертаються журналісти різних американських засобів масової інформації, коли хочуть дізнатись більше про Україну. Учні на місцевих телеканалах і в американській пресі поширюють інформацію про школу і про те, що відбувається сьогодні на українській землі. Їх запрошують на свої заходи різні етнічні спільноти, щоб заспівати Український гімн, чи мелодійну

українську пісню. І вокальна група „Писанка“ під керівництвом вчительки музики Ольги Обертос достойно справляється з цією місією.

Вітаючи українську громаду, як одну з найактивніших у Брукліні та за провідну діяльність громадської організації „Нова українська хвиля“ і Школи українознавства „Нова хвилька“, депутат від Бруклінського округу до Ради міста Нью-Йорку Арі Каган вручив голові організації, директорці школи М. Роздольській грамоту від міської ради Нью-Йорка.

Випускників, яких за три останні роки було дев'ять, під час урочистої частини фестивалю вітали Постійний представник України при ООН Посол Сергій Кислиця, Генеральний консул України у Нью-Йорку Олексій Голубов, секретар загальних питань Місії України до ООН Ярослава Сочка; від Українського конгресового комітету Америки – Андрій Добрянський, від Шкільної Ради УККА – Ігор Мірчук, від Української національної федеральної кредитної спілки – Марія Меренич.

Випускники 2020 року Анастасія Полева, Юлія Луканюк, Артем Губенко та Дмитро Міщенко стали

(Закінчення на стор. 14)

Дорадник Шкільної Ради Ігор Мірчук вітає випускників.

Школа закінчила навчальний рік

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 28 травня Школа українознавства при Українській православній церкві св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд Бруку, Нью-Джерсі, влаштувала свято закінчення навчального року. В Українському культурному центрі в Сомерсеті численні гості вітали випускників Вікторію Варшавську, Яну Мигаль, Максима Добрича, які закінчили

Учасники свята в Сомерсеті. (Фото: Левко Хмельковський)

Випускників вітає Роман Гірняк (ліворуч), який 1 липня вступить на посаду президента Українського народного союзу.

школу у 2020 році, випускників 2021 року Дениса Підкамінного, Максима Левицького та цьогорічних випускників Вероніку Наливайко і Назара Ковалюка. Епідемія коронавірусу примусила перенести свята минулих років.

Школа приготувала великий концерт, який розпочали вітанням директорка Галина Маринець і спільною молитвою настоятель парафії митрофорний протоєрей Юрій Сівко. Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять воїнів, які віддали життя в сучасній війні Росії з Україною, а також колишньої директорки школи Ярослав Данишук, яка передчасно пішла з життя через підступну

хворобу.

Концерт приготували вчителі на чолі з Оксаною Наливайко. Ведучими були Аня Гакало і Тетяна Концогограда. Передшкілля і кожна класа приготували окремі виступи. Співали і декламували вірші Кароліна Кайтан, Аня Гакало, Вероніка Наливайко.

Урочисто у супроводі молодших учнів увійшли до залу випускники. На сцені їм вручили подарунки, їх вітав колишній директор школи, радний Шкільної ради при УККА, Роман Гірняк, який 1 липня вступить на посаду президента Українського народного союзу. За традицією від

(Закінчення на стор. 15)

Відбулася 40-а конвенція УНСоюзу

Обрано нового президента та Корпоративну раду директорів

Адріян Британ

КЕРГОНКСОН, Н.Й. – Делегати 40-ї Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу (УНСоюзу) зібралися 13-15 травня в Центрі української культури і спадщини “Союзівка” в Кергонксоні, Нью-Йорк, де обрали наступним президентом і головним керуючим директором Романа Гірняка і шість осіб до нової Корпоративної ради директорів, а також двох із трьох членів Контрольної комісії.

40-ва Конвенція ознаменувала остаточний перехід від процедур і традицій, які були знайомі членам УНСоюзу протягом десятиліть, до адміністративної структури управління, що відповідає сучасним нормам страхової корпорації. Через серйозні зміни у федеральних і стейтових правилах про страхування, що відбулися протягом 2008-2018 років, організаційна структура УНСоюзу потребувала змін, а статут організації переписаний.

Головні зміни включають створення Корпоративної ради директорів (КРД) [Corporate Board of Directors], яка відтепер функціонуватиме як найвищий орган між конвенціями УНСоюзу.

Окрім президента, до КРД входять шість директорів, а також скарбник/головний директор фінансів та національний секретар/головний операційний директор. Кандидатів на дві останні посади більше не обирають, їх буде наймати КРД.

Додаткові зміни до нової структури управління включали створення Консультативної Союзної ради [Fraternal Advisory Board], яка не має права голосу, куди також входить шість членів, а також включення до КРД останнього попереднього президента УНСоюзу без права голосу.

У той час як Генеральна Асамблея УНСоюзу продовжує існувати, склад членів та обов'язки структури кардинально змінилися. На додаток до згаданих вище нових структур, включено раніше існуючі структури, як от Контрольна комісія та почесні члени УНСоюзу.

14 травня, в другий день Конвенції,

66 делегатів більшістю голосів обрали Андрія Кейда, Рому Гадзевич, Михайла Козюпу, Юрія Курицу, Богдану Пузик та Євгена Сербу до КРД.

Щоб обрати нового президента УНСоюзу, виборчі правила вимагали більшості голосів. З огляду на загальну кількість делегатів – 66, кандидатуві потрібно було отримати щонайменше 34 голосів, щоб отримати посаду президента. Р. Гірняк отримав 35 голосів „за“, 31 проголосувати „проти“.

До складу Контрольної комісії УНСоюзу обрали Володимира Сизоненка та Андрія Скибу. Номінаційна комісія не представила третього кандидата до Контрольної комісії, ані жодних кандидатів до Консультативної ради, тому її члени будуть обрані новою КРД.

Перехід до нової структури управління набуде повної сили 1 липня, коли новообрана КРД, а також президент розпочнуть свої чотирирічні терміни повноважень.

Відкриття з'їзду

Делегати почали прибувати та реєструватися на конвенцію ввечері 12 травня. Решта делегатів прибули 13 травня, а офіційна церемонія відкриття відбулася вранці 13 травня біля пам'ятника поетові Тарасу Шевченку. З вітальною промовою виступив другий віце-президент УНСоюзу Є. Серба.

Після молитви, яку вів Преосвященний д-р Іван Кащак, та співу державних гімнів Сполучених Штатів, Канади та України, делегатів привітав президент УНСоюзу Стефан Качарай. Потім зібрані заспівали зворушливий „Заповіт“ Шевченка, після чого всі присутні перейшли до залу „Веселка“, щоб розпочати засідання Конвенції.

Василь Шеремета, який був обраний головою конвенції, у своєму вступному слові зазначив, що „ми всі тут на одній стороні і з однією метою“. В. Шеремета вміло намагався контролювати процесуальний порядок конвенції – аж до її завершення, з суворим дотриманням правил порядку під час окремих спірних моментів.

Завершуючи понад 25-літню пра-

Делегати розпочали 40-у звичайну конвенцію Українського Народного Союзу 13 травня перед пам'ятником Тарасові Шевченку в Центрі спадщини „Союзівка“ в Кергонксоні, Нью-Йорк, де їх привітали другий віце-президент УНСоюзу Євген Серба (ліворуч) та президент/головний керуючий директор Стефан Качарай. (Фото: Андрій Нинка)

Делегати 40-ї звичайної конвенції УНСоюзу (на передньому пляні, зліва) Клої Дяківська, Володимир Скиба та Емма Дяківська вітають хлібом-сіллю другого віце-президента Євгена Сербу та президента/головного керуючого директора Стефана Качарая на відкритті з'їзду 13 травня. (Фото: Андрій Нинка)

цю в УНСоюзі, С. Качарай у своєму виступі розмірковував над історією УНСоюзу, розповів про досягнення під час своєї останньої каденції та торкнувся теми жорстокої, неспровокованої та безпідставної повномасштабної війни Росії проти України.

Преосвященний д-р І. Кащак, який був делегатом конвенції, зробив надихаючий огляд досягнень УНСоюзу та окремо згадав про створення цієї організації рішучими іммігрантами в антрацитно-вугільному регіоні Пенсильванії. У результаті їхніх зусиль у 1894 році у Шамокіні, Пенсильванія, був заснований УНСоюз. У 2019 році організація відзначила своє 125-річчя.

УНСоюз звітує

Протягом двох днів урядовці УНСоюзу, члени попередньої Генеральної асамблеї та голови комітетів і комісій представили свої звіти, які охоплювали період після попередньої конвенції в 2018 році.

Національний секретар і головний операційний директор Юрій Симчик повідомив, що після багатьох років сумлінних зусиль УНСоюз розвинув міцні та здорові стосунки з Департаментом банківської справи та страхування Нью-Джерсі (ДБСС), який був задоволений значно покращеними та позитивними фінансовими та нормативними результатами та реорганізаційним процесом членства УНСоюзу.

У той час як протягом багатьох років УНСоюз зосереджував увагу переважно на продажах страхувань

життя, нещодавно організація, відповідно до національних тенденцій та потреб, приділяла більший акцент на пенсійних продуктах, таких як ануїтети та IRA.

Ю. Симчик, який також є членом Статутної комісії УНСоюзу, сказав, що зусиллями групи було скеровано організацію до впровадження багатьох змін, передбачених стейтовими регуляторами.

“Завдання було непростим, тому що потрібно було створити нову корпоративну структуру, дотримуючись союзної традиції” – сказав Ю. Симчик.

Він також наголосив на важливості продовження роботи над рішеннями щодо відповідності новим правилам.

Ю. Симчик висловив занепокоєння через відсутність „льояльності до бренду“ УНСоюзу серед молодих людей і наголосив на необхідності організації „активно залучати їх за допомогою інноваційних підходів та інформаційно-роз'яснювальної роботи“.

Скарбник і головний директор фінансів УНСоюзу Рома Лісович повідомила, що, коли вона розпочала роботу на цій посаді в 2002 році, організація зіткнулася з „величезними щорічними втратами та значною контролею і тиском з боку регуляторних органів“.

За її словами, подальша трансформація УНСоюзу, хоча й важка, а часом навіть болюча, є надзвичайною історією успіху. Незважаючи на трудно-

(Закінчення на стор. 11)

Рому Гадзевич, колишнього головного редактора газет „Український тижневик“ та „Свобода“, обрали до складу нової Корпоративної ради директорів УНСоюзу (Фото: Майкл Голд, „The Corporate Image“)

Відбулася 40-а...

(Закінчення зі стор. 10)

щї, як от масштабна світова фінансова криза 2007-2008 років і останні два роки обмежень, викликаних COVID-19, які сильно заважали продажам полісів, УНСоюз ніколи не був фінансово сильнішим, ніж тепер. УНСоюз відповідає нормативними змінами, передбаченими ДБСС та Національною асоціацією страхових комісарів.

І Ю. Симчик, і Р. Лісович зазначили, що з огляду на економічні потрясіння останніх десятиліть та недавні обмеження щодо COVID-19 багато організацій, які займаються продажем полісів страхування життя, закрилися або зіткнулися зі значними втратами чистого прибутку. На відміну від цього, УНСоюз показав чистий прибуток протягом останніх чотирьох років із коефіцієнтом платоспроможності (який характеризує ступінь, до якого активи організації можуть покрити зобов'язання щодо майбутніх платежів) у 100 відсотків.

Р. Лісович вказала, що продаж полісів страхування життя зараз передбачає стабільне зростання, а ануїтети досягають цілей.

Зі звітом Статусової комісії УНСоюзу виступив її голова Славко Тисяк. Він зазначив, що нові стейтвові правила вимагають значно більше зустрічей, ніж у попередні роки. Крім того, відповідно до затвердження спеціальної сесії делегатів 39-ї Конвенції (2018 р.) і прийнятим в січні 2020 року статутом, всі постійні комісії УНСоюзу зобов'язані притримуватися порядку денного засідань та вести протоколи. Відтепер всі ці документи будуть доступними для ознайомлення стейтвовими аудиторями.

За словами С. Тисяка, вісім років досліджень та зусиль було присвячено переписанню статуту УНСоюзу. Робота забрала багато часу та була вкрай важливою, оскільки мова в статуті та в корпоративному посібнику має бути точною, щоб відповідати новим законам та правилам.

Делегати конвенції також заслухали звіт Р. Гадзевич, багаторічного головного редактора газет „Український тижневик“ та „Свобода“, яка пішла на емеритуру наприкінці листопада 2020 року. Андрій Нинка, який 1 грудня 2020 р. зайняв посаду головного редактора обох видань УНСоюзу, звітував за півтора року діяльності. А. Нинка подякував Р.

Гадзевич за її понад чотири десятиліття служіння УНСоюзу та його виданням.

А. Нинка сказав, що для того, щоб газети вижили та процвітали в майбутньому, їм потрібно визначити додаткові джерела доходу. „Український тижневик“, за його словами, вже почав впроваджувати зміни в онлайн-версії, але ще потрібно зробити багато роботи.

Він висловив подяку за дві пожертви по 10,000 дол. від Федеральної кредитної спілки „Самопоміч“, Нью-Йорк, постійні пожертви читачів до щомісячного пресового фонду, а також відзначив честь отримати у 2021 році премію Антоновича – разом із внеском у розмірі 25,000 дол. до Видавничого Фонду при Українській Народній Фундації.

Голова Контрольної комісії УНСоюзу Люба Вальчук представила свій звіт, що торкнувся різних викликів, котрі постали перед УНСоюзом. У результаті, 14 травня відбулися широкі дискусії на теми, представлені Л. Вальчук.

Дискусії

Окрім дуже добрих новин щодо досягнення УНСоюзом фінансової стабільності, що були представлені протягом обох повних днів конвенції, були також висловлені занепокоєння щодо відсутності всеосяжного перехідного пляну, який має реалізувати нове керівництво УНСоюзу, включаючи відсутність плинності виконавчого досвіду, оскільки всі троє нинішніх виконавчих директорів залишають свої посади. Занепокоєння стосувалися також суперечностей у статуті, які потребували вирішення, та відсутність належного корпоративного посібника для керівництва повсякденною діяльністю. Крім того, була висловлена велика стурбованість щодо деяких рішень, прийнятих та здійснених Номінаційною комісією під головуванням Р. Гірняка.

Зокрема, делегати запитали з яких причин зголосилося так мало претендентів на відкриті посади УНСоюзу, серед яких був лише один претендент на посаду президента/головного керуючого директора УНСоюзу, і при цьому ця єдина заява на посаду президента була отримана від самого голови Номінаційної комісії.

Відповідь від членів комісії була, що вони не вважали пошук кандидатів своєю відповідальністю, а лише формування і перевірку кандидатських анкет і підготовку оголошень, і

Романа Гірняка (праворуч) обрали президентом та головним керуючим директором УНСоюзу на 40-ій звичайній конвенції організації 14 травня. Р. Гірняк та інші члени керівництва УНСоюзу розпочнуть свої чотирирічні терміни повноважень 1 липня. (Фото: Галя О. Юрчак-Лодинська)

що ніхто інший не подався.

В окремому пункті обговорення Л. Вальчук, голова Контрольної комісії та секретар 362 відділу УНСоюзу, повідомила про витрати в розмірі 35,000 дол., які були виставлені для оплати УНСоюзом за перевірку становища кандидатів приватним охоронним агентством Пінкертон [Pinkerton]. Рахунок був виставлений на Р. Гірняка, голову Номінаційної комісії. Несанкціоновані витрати викликали велике занепокоєння та обговорення серед делегатів.

Номінаційній комісії виділили бюджет у розмірі 5,000 дол. на пошук кандидатів, але члени комісії повинні були заздалегідь затвердити всі витрати. За словами Р. Лісович, схвалення є стандартною вимогою для всіх комісій і комітетів – „вони не мають самостійних повноважень“.

Вона додала, що витрати 35,000 дол. не були схвалені, і членам Номінаційної комісії було безпосередньо сказано, що необхідно було користуватися послугами ADP, оскільки УНСоюз вже має контракт з фірмою ADP на проведення перевірок. Вона додала, що Контрольна комісія попросила Номінаційну комісію передати всі матеріали та інформації, що стосуються справи Пінкертон, однак комісія відмовила, і така інформація не була надана. Р. Лісович назвала ці витрати „серйозним порушенням процедури“ і заявила, що в майбутньому комісії і комітети „повинні знати про свої обмеження“ і дотримуватися правильних процедур.

Що стосується інших питань, делегати конвенції проголосували за підвищення статусу Комітету з видань УНСоюзу і зробили його Постійним комітетом КРД.

Були представлені резолюції та рекомендації 40-ої Конвенції. Делегати заслухали прощальні промови членів Генеральної Асамблеї, котрі завершили свої каденції, а всі присутні висловили вдячність радній УНСоюзу Славі Горбаті за вмиле виконання обов'язків голови Конвенційного комітету.

Під час конвенції делегатам було представлено Стефана Баранкевича, якого нещодавно призначено новим керівником „Союзівки“. „Союзівка“ знаходиться під керівництвом неприбуткової організації – Української Народної Фундації (УНФ). Проте три виконавчі директори УНСоюзу є членами Ради директорів УНФ, тому відносини між УНФ та УНСоюзом залишаються тісними.

Під час закриття сесії 14 травня, делегати конвенції одногосно

схвалили пропозицію радника УНСоюзу Андрія Шуля, щоб „на знак вдячності за їхні цінні заслуги протягом багаторічної праці,“ 40-ва Звичайна конвенція УНСоюзу присвоїла почесне звання „Заслужений“ двом урядовцям, які залишають свої посади, – президентові Стефанові Качараєві та скарбнику Ромі Лісович.

В суботу, 14 травня, 40-ву Конвенцію УНСоюзу завершено.

Бенкет

Конвенція УНСоюзу включала суботній вечірній бенкет, на якому майстром церемоній був Роман Василик. Святослава Качарай, солістка-сопрано з нью-йоркського хору „Думка“ зворушливо виконала гімн УНСоюзу. На фортепіано їй акомпанював радник УНСоюзу А. Шуль, адвокат, який також є піяністом із Джульєрдською освітою і має ступінь доктора музикознавства.

Головний доповідач конвенції, Марта Фаріон, розповіла про значення створення УНСоюзу в 1894 році. Вона зокрема сказала: „Зібравшись разом тут, на цьому прекрасному курорті, я відчуваю присутність покоління, які створили цю організацію, і я відчуваю дух тих мужніх людей, котрі заснували УНСоюз 128 років тому“.

Вона додала, що „безперервність УНСоюзу особливо важлива з огляду на всі поточні зміни в страховій галузі та економіці в усьому світі та нинішню війну в Україні. ... Україні знадобиться стрижнева мережа підтримки, і УНСоюз, безумовно, може продовжувати виконувати унікальну роль за цих умов“.

Валентина Табака, член правління УНФ і другий віце-президент Союзу Українок Америки (СУА), оголосила промову із закликом підтримати Україну, висловивши непохитну віру в остаточну перемогу України у війни проти Росії. Вона закликала всіх приєднатися до святкування цієї перемоги влітку 2022 року на фестивалі української культури на Центрі української культури і спадщини „Союзівка“, проведенню якого вона сприяє.

С. Тисяк вручив нагороди трьом директорам, які завершили свою службу – С. Качараєві, Б. Симчику та Р. Лісович, і спеціальне визнання колишньому головному редакторові Р. Гадзевич.

В. Шеремета за сприяння почесного члена УНСоюзу Євгена Осціславського привела до присяги новообраного президента Р. Гірняка, шістьох членів КРД УНСоюзу та двох членів Контрольної Комісії.

Жінки Генеральної асамблеї УНСоюзу (зліва) Оля Черкас, Оксана Станько, Слава Горбата, Рома Лісович, Любов Стрелецька та Люба Вальчук зібралися, щоб покласти вінок до підніжжя пам'ятника преподобному Григорію Грушці, першому президентові і співзасновникові УНСоюзу, і першому редакторові „Свободи“. Відсутні: радні Оксана Козяк та Ірена Яросевич (Фото: Андрій Нинка)

Україна повертає...

(Закінчення зі стор. 6)

Скажімо, замість засудження страшеного Голодомору-геноциду в Україні Президент США Рузвельт визнав СРСР восени 1933 року собі за рівного. А далі, застрашений холоднокрівною рішучістю Сталіна розправитися з вищим політичним і військовим командним складом свого режиму в 1937-1938 роках, Захід не наважувався заперестувати перед Кремлем щодо його участі з поділу спільно з Гітлером сфер впливу в Європі, який фіксується в таємних додатках до договору Молотова-Рібентропа.

Коли ж з нападом Гітлера на Радянський Союз ця змова зазнала повного краху, Захід об'єднався зі своїм учорашнім могильником, оскільки нацизм бачився йому тоді страшнішим за антилюдську сутність практичного комунізму, тим паче, що приваблює соціальні ідеї останнього знаходили підтримку в масі несвідомого населення багатьох країн. Своєю участю в антигітлерівській коаліції США, особливо ж реалізацією заокеанського ленд-лізу, Велика Британія, згодом Франція не тільки допомогли СРСР вистояти в Другій світовій, а й прийняли його умови післявоєнного устрою. Серед помилкових стратегічних поступок Заходу було й виключення із завдань Нюрнберзького трибуналу згадки й засудження участі СРСР у підготовці Другої світової війни.

Цю помилку першим усвідомив колишній Прем'єр-міністр Великої Британії Уїнстон Черчіль, котрий уже в березні 1946 року закликав світ протиставитися широкомасштабному наступу комуністичних ідей, що поклато початок Холодної війни. Вона тривала майже півстоліття й закінчилася виграшем Заходу, тому що на чолі демократичного світу у 1980-их роках став вольовий політик – Президент США Рональд Рейган, котрий не тільки зумів дати влучну оцінку „імперії зла“, а й завдав політичну, економічну й ідеологічну

поразку СРСР, не вдаючись до прямого використання збройних сил.

Наступники Р. Рейгана, як і європейські лідери, наївно повіривши в можливість демократичних змін у Росії, пішли на поводу кремлівських правителів, для котрих в умовах закономірного розвалу СРСР було найважливішим зберегти Україну в сфері свого впливу. Коли ж свого роду добровільним емісаром Москви в особі окремих світових лідерів не вдалося відмовити Україну від виходу зі складу Радянського Союзу, вони стали добиватися від неї здачі ядерної зброї, яка могла бути гарантом щойно проголошеної незалежної Української держави. А весь наш ядерний потенціал шантажем умовили передати Росії, яка також підписала Будапештський меморандум щодо надання нам гарантій безпеки й територіальної цілісності.

Тобто, тоді Захід, за підказкою Москви, боявся нас, хоч ми ніколи й ні на кого не нападали збройно, а її багатостолітні завоювання й погрози Кремля встановити свій лад у всьому світі там воліли не помічати. Але той нібито переляк від України негайно розвіявся, коли ми не тільки підірвали шахтні установки й порізали міжконтинентальні балістичні ракети, а й передали Росії тактичну ядерну зброю, про яку навіть не згадувалося в оповіщених документах. Від цього задоволений Захід посміхався, а в нас одразу ж ускладнилися проблеми з Росією щодо поділу Чорноморського флоту, закордонної власності тощо.

Саме по зневажливому ставленню нового московського проводу до Української державності, як і до новопосталих незалежних країн на теренах колишнього СРСР, Захід мав би бачити, що колишня Російська імперія повертається до життя з усіма її ознаками нетерпимости до права іншого. Проте ні в Європі, ні за океаном з початком XXI століття не виявилось лідерів на зразок уже згаданих Черчіля й Рейгана, щоб побачити це загрозливе для всієї світової цивілізації явище. І не просто побачити, а й зупинити його. Замість цього вда-

лися до умиротворення Росії, яка розпочала знахобніло себе поводити, оговтавшись після розпаду СРСР. Один до одного було наслідувано приклад беззубої Європи, котра на тарілочки принесла Гітлерові особливий дозвіл на агресію проти сусідів.

На жаль, на той час ще не встиг такий лідер вирости і в Україні, а тих, кого вже сама історія визначила українцям за провідників, наша влада боялася популяризувати, оскільки їхній чин державності й жертвовності в ім'я рідного народу далеко не відповідав її рівню. Хоч саме мужність і жертвовність Івана Мазепи, Симона Петлюри та Степана Бандери подавала приклад постави й боротьби для державних діячів всіх народів.

Починаючи з 2014 року, коли Росія здійснила перші акти агресії проти України, все, на що спромігся переляканий Захід, – висловлював занепокоєння і дуже просив київську владу не гнвити Москву рішучими діями на захист нашої територіальної цілісності й державного суверенітету. Про Будапештський меморандум у Європі й за океаном мовчали, а заганяли нас у нормандський формат, де не було ні США, ні Китаю, ні Великобританії. Усе це обернулося Мінськом, де переговорний процес патронував білоруський „бацька“...

І протягом багатьох кровопролитних років йшлося до того, що невдовзі ми могли вже опинитися сам на сам з так званним старшим братом, що вміє міцно душити в обіймах – з осені 2021 року на кордоні з Україною Москва стала нагромаджувати свої ударні підрозділи. Нас попередили про майбутню війну, та не вважали, що Україну як оборонну браму всього цивілізованого світу необхідно негайно по-справжньому озброювати – розраховували лише на підтримку партизанського руху на наших теренах, коли нас окупуєть рашисти.

Тож після чергового „серйозного та предметного обміну думками“ Президента США Байдена з господарем Кремля Путіним на голови європейських і заокеанських політиків,

котрі якраз насолоджувалися різдваними канікулами, несподівано вилився холодний душ – заява Міністра закордонних справ України Дмитра Кулеби від 31 грудня 2021 року: „Ми здатні захищатися. Якщо Захід похитнеться та обере умиротворення, ми все одно будемо захищати себе, своє право на існування і власне майбутнє“.

І сильним світу сього нарешті дійшло, що коли Україна своєю кров'ю відстоїть свою свободу, як це було в 2014 році, то тоді вони остаточно розпишуться у власній безпорадності перед знахобним агресором, котрий вісім років дурить світ про те, що „их там нет“. Відтак буде творитися нове НАТО, але вже без них. Відтак розпочався пасивний процес протидії, який не виходив за рамки вже звичних попереджень – рішучих превентивних дій не вживалося. А нерішучість Заходу і далі розпалювала азарт агресора – тож 24 лютого 2022 року сталося те, що мало статися...

І це нагнало такого страху на Захід, що він тільки й спромігся виділити нам ще лише 72 години на самостійне існування. Але цей визначений нам час вибухнув такою величезною українською революційною енергією – збиралася, очевидно, всі 30 років незалежності, – що весь світ заціпенів від самопожертви української нації, і багатьом ще, як і нам самим, доведеться ретельно аналізувати не тільки комплекс своїх прорахунків, а й феномен нашого здвигу.

Але саме це й повернуло Захід до усвідомлення власної самодостатності й гідності, й він, нарешті, рішучіше стає на бік українців. Хоч для деякого процес позбавлення страху перед Москвою й досі триває в страшних конвульсіях. Але він пішов, його вже не зупинити – Україна повертає світові гідність!

Володимир Сергійчук – завідувач катедри історії світового українства Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, доктор історичних наук, професор.

Навернення поетів...

(Закінчення зі стор. 7)

лююся, бо вперше на своїй сторінці виношу на суд один з таких „експериментів“.

Хай вас не засмучують „стигли яблука і грушки“, бо перші чотири строфи написані декілька років тому, як роздуми про війну на сході України, і поки вони збирали пил десь під стільницею, у московському кремлі в когось зірвало шифер. З'явилося ще дві строфи...

Сад обгризений війною.
Тиша: мертва і страшна.
Що з тобою, що зі мною,
що накоїла війна?

Грушки, яблука і сливи,
наче сироти в траві,
навкруги сталеві зливи
й негаразди вікові.
Око бачить, вухо чує,
серце скривджене болить.
Лихо по землі кочує,
наче орди ковили.
Чи, невже, в калюжу сяде
мрія наша осяйна?
Що це з нами чуєш, саде,

що накоїла війна?
Ні, не хочу бути битим,
чуєш, мрія не помре!
Грайте, кобзи і трембіти,
Геть, брудне, гидке, старе!
Знову мальви і самшити
закрасують у саду.
Україна буде жити.
Буде – ордам на біду!

Чудово, як на мене! Але й це не все.

На закінчення я приборіг дивовижного поета, моряка і волонтера Валерія Демиденка. Бо він уже не новачок в україномовному морі, бо ще 2017 року видав українську книгу віршів „Дзвони“, поблагословлені нашими одеськими поетами Анатолієм Глушаком і Станіславом Стриженоком, які допомагали поету порадами і переклади кілька віршів. Ця книга освячена премією поетичного конкурсу „Свою Україну любіть“, проведеного у 2017 році Всеукраїнським благодійним культурно-науковим фондом Тараса Шевченка, який провадить праправнучка Тараса Шевченка Людмила Красицька.

Валерій Демиденко пристрасним, гірко правдивим словом розповідає про героїзм захисників Вітчизни в російсько-українській війні, яку

розв'язав 2014 року Кремль. Ось один з „гарячих“ віршів Валерія.

В очах криваві кольори,
І розум наскрізь ріже дзвін –
Здіймають чорні вихори
Розриви з чотирьох сторін.
Повітря навпіль розрива
Війни музичний інструмент,
І болем землю покрива,
Життя розтворюючи щент.
Ці вибухи вбивають страх,
Катують душу в пломені,
А думка б'ється ніби птах:
„Мій Боже, допоможи мені...“

Валерій Демиденко виступав перед воїнами у складі гурту „Друже Музико“ і у Фейсбуці поширив отаке побажання: „Ми обов'язково ще заспіваємо разом з гуртом „Друже Музико“ та прочитаємо вірші про нашу перемогу. І будемо до самої смерті пам'ятати тих хлопців, які слухали нас в Авдіївці, Карлівці, Мар'їнці, Попасній, Сартані, Павлополі, Маріуполі, а потім захищали Життя від ворожої навали. Ми з вами – і є Україна. А ще – мільйони таких самих, як ми“.

Отаке витворює війна, розпочата орками і їхньою

*Олекса Різників,
Одеса*

DNIPRO LLC.

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

НОВІ ВИДАННЯ

Митрополит Андрей Шептицький і нацистський режим

У видавництві УКУ вийшов україномовний переклад книги о. Андрія Михалейка, професора-ад'ютанта Католицького університету Айхштет-Інгольштадт (Німеччина) „Митрополит Андрей Шептицький і нацистський режим, 1941-1944: між християнськими ідеалами та політичними реаліями“. Видання описує три роки життя Митрополита під нацистським пануванням, що підкріплюється широкою джерельною базою.

Книга стала результатом габілітаційної дисертації автора, яку він

захистив у грудні 2018 року на богословському факультеті Католицького університету Айхштет-Інгольштадт. Україномовний варіант видання на відміну від німецького, що вийшов на три роки раніше, доповнений кількома ключовими документами.

За понад 40 років на митрополичому престолі Шептицький стикався з усіма катаклізмами, що спіткали європейців у першій половині ХХ ст.: світовими війнами, розпадом імперій, поширенням і пануванням тоталітарних ідеологій. І хоч сам він не вважав себе політиком, його пастирське служіння неминуче набувало суспільно-політичного виміру, а його ставлення, зокрема, до нацистського режиму та діяльність у роки німецької окупації ще й досі дістають протилежні оцінки й нерідко стають предметом ідеологічно забарвлених дискусій.

„Радянська система називала Митрополита Андрея колаборантом. Натомість українські історики в діаспорі часто намагалися оминати складні питання взаємин між Шептицьким і нацистською владою, щоб не псувати образ митрополита, як Мойсея українського народу. Ці підстави спонукали мене шукати джерела і документи, які б показали повніший образ галицького ієрарха і його діяльності в останні роки життя“, – розповів автор книжки о. А. Михалейко.

У виданні представлена широко база нових архівних матеріалів зі Львова та Німеччини. Автору вдалося натрапити на родинний архів о. Йоганнеса Петерса – німецького монаха-студита. У 1930-их роках він приїхав до України, де захопився ідеєю єдності церков, яку пропагував Митрополит Шептицький. В часи Другої світової війни о. Й. Петерс став людиною близького оточення митрополита.

„У Німеччині я знайшов родичів отця Петерса, які надали мені свій сімейний архів. Ця знахідка в багатьох питаннях суттєво доповнила картину досліджуваного мною періоду. Отець Петерс залишив по собі багато спогадів, документів з повоєнного часу, які стосуються його контактів з українським середовищем та врятованими євреями. Для мене було несподіванкою знайти його листування з Куртом Левіном, сином львівського рабина, якого врятував Митрополит Андрей. Вони обоє були великими прихильниками беатифікації митрополита. І вже у 1960-1970-их роках намагалися багато зробити для зарахування митрополита до лику блаженних, що триває по сьогодні“, – продовжує о. А. Михалейко.

Переклад видання став можливим завдяки сприянню історика Олега Турія, проректора УКУ, директора Інституту історії церкви. Він також здійснив наукову редакцію тексту разом зі своїм заступником д-ром Романом Скакуном.

Професор о. Андрій Михалейко

За словами О. Турія, праця о. А. Михалейка цікава тим, що в ній представлено найскладніший період у житті митрополита, зокрема проблематику, яка залишається предметом спекуляцій, обвинувачень і прямого очорнення, як у радянській літературі, так і сьогодні в російській та польській.

Співвидавцем книги є Український інститут національної пам'яті. Заплановано, що книжка буде безкоштовно розповсюджуватись по наукових і публічних бібліотеках. З часом її планують також опублікувати для вільного доступу в інтернеті. Щоб отримати примірник видання можна звернутися до Інституту історії Церкви (inbox@ucu.edu.ua). Книжку також планують видати англійською мовою.

Пресцентр УКУ

Історія Української греко-католицької церкви

Коротку історію Української греко-католицької церкви (УГКЦ) „The Ukrainian Greek-Catholic Church. A Short History“ видали англійською мовою. Її автором є науковий співробітник Інституту історії Церкви і викладач УКУ Анатолій Бабинський.

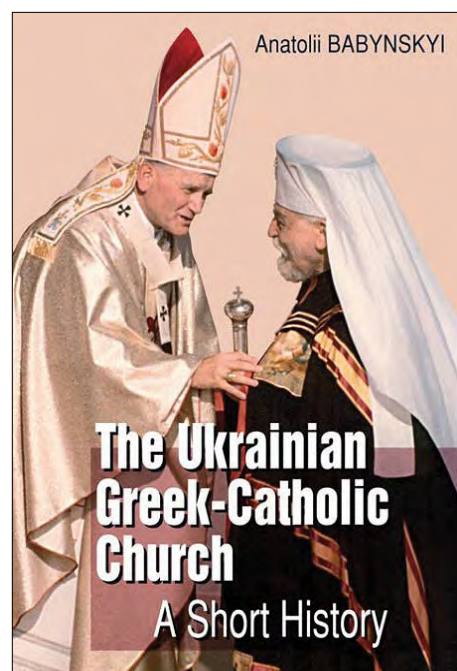
Популярне видання стисло та у доступній формі описує історію УГКЦ від початків християнства на території України до сьогодення. Книга написана в стилі „просто про складне“, щоб той, хто мало знайомий з історичним шляхом українських греко-католиків, зміг охопити цілісну картину перебігу подій за досить короткий час.

Книга вийшла у видавництві „Свічадо“ у співпраці з Інститутом історії церкви УКУ.

Вона невелика – на 184 сторінках автор умістив стислий огляд усієї історії УГКЦ, від Хрещення Русі до Революції гідності. Тому це науково-популярне видання буде доступним не лише для фахівців, а й для пересічних читачів.

„Дипломат, керівник бізнесу, релігійний чи культурний діяч, звичайний турист може легко прочитати книгу за час поки долетить з будь-якого європейського міста до столиці України“, – пише у передмові до книги д-р Андрій Сороковський.

За словами А. Бабинського, за кордоном інформацію про історію УГКЦ можна почерпнути лише з спеціалізованих вузькопрофільних видань. „Натомість немає популярної літератури, до якої б міг звернутися кожен охочий, – розповідає науковець. – Саме тому видавництво „Свічадо“

запропонувало видати короткий виклад історії УГКЦ. Оскільки я не є фахівцем з усіх періодів, то послуговався напрацюваннями своїх попередників, зокрема Софії Сенік, Владики Бориса Гудзяка, Джона-Пола Химки, Олега Турія та інших. Так мені вдалося підготувати стисле популярне видання – узагальнення історії УГКЦ, частина тиражу якого згодом з'явиться у США. Книгу також можна купити в Україні – у крамницях „Свічадо“.

З дещо іншою назвою книгу уже двічі перевидавали українською мовою. Але, за словами А. Бабинського, англомовне видання було допрацьовано відповідно до його цільової аудиторії.

Відділ інформації УКУ

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ ОСЕРЕДОК – ТРИЗУБ
Lower State and County Line Roads, Horsham, PA
267-664-3857 ~ www.tryzub.org ~ info@tryzub.org

ФЕСТ З НАГОДИ ДНЯ БАТЬКА
Неділя, 19-ого червня

ПРОГРАМА:

1:00- 1:30 попол. – Музика (Ігор Сипень)

1:30 - 3:30 попол. – Концерт
Школа Танцю "Волошки"
Вокальний Ансамбль "Соловейки"

Виступи Танцювальних Ансамблів:
Латвійської ("Дзіркстеле"),
Індійської ("Нач Манч")
та інших спільнот нашого району.

3:30-5:30 попол. - музика та живий спів ІГОРЯ СИПЕНЯ

12:00 pm to 7:00 pm - Футбольні Матчі - Гри

3:30 pm: Рекомендована Гра
"У.С.О. Тризуб" Філадельфія vs. Скрантон (Scranton) "Шак"

Впродовж дня:
Фінали за Чаші Першого району
Американської Аматорської
Футбольної Федерації

Прийматимуться грошові датки
на гуманітарну допомогу
жертвам війни в Україні

Спонзор
UKRFCU
Ukrainian Self-Reliance Federal Credit Union

Традиційні пікнікові страви та відсвіжуючі напитки!
Вступ та Паркування: Безкоштовно!!!

УВАГА! Захист суспільної безпеки та охорона здоров'я під час пандемії коронавірусу можуть (1) змінити дату, зміст, програму та/або формат фестивалю; (2) вимагати спеціальних процедур; (3) обмежити кількість учасників-глядачів; або (5) по-різному впливати на свято.
Перевіряйте веб-сторінку, телефонуйте або пишіть електронні листи для інформації та оновлень!

Український благодійний...

(Закінчення зі стор. 9)

уже студентами Нью-Йоркських коледжів. Валентин Николук, сестри Анна та Христина Обертос – випускники 2021 року, закінчують американські загально-освітні школи цього горіч. Відмінниці навчання Вікторія Тичинська та Юлія Ілітич отримали свої атестати зрілості у день фестивалю. Четверо дівчат – Анна, Христина, Вікторія і Юлія – отримали цього дня ще й дипломи лавреатів конкурсу, оголошеного Місією України до ООН спільно з громадськими організаціями з написання есею „Якби я була Генеральним секретарем ООН“, приуроченого до Міжнародного дня рідної мови. Відзнаки вручив голова конкурсної комісії Андрій Добрянський, а Посол Сергій Кислиця – подарункові книжки сучасних українських письменників з їхніми автографами.

Усі випускники залишаються активними у громаді й продовжують співпрацю у різних проектах школи, а також як виховники в Пласті та СУМ. На закінчення урочистої части-

Посол Сергій Кислиця вітає школу, учасників конкурсу та українську громаду Брукліна.

Синевір. Танцює середня група танцювального колективу „Синевір“, керівник Григорій Момот.

ни фестивалю в їхньому спільному виконанні прозвучали пісні „Школа“ і „Обійми мене“.

Серед солістів-учасників концертної програми були випускник школи Дмитро Міщенко і восьмикласниця Соломія Лобач.

Восьмилітній Габріель Івасюк (музичний керівник Любов Щипчик) заспівав „Два кольори“ та „Я піду в далекі гори“. Професійно зіграв кілька творів на саксофоні Євген Реуцький, студент музичного училища ім. Лисенка з Полтави, який нещодавно прибув до Америки разом з мамою Наталією.

У виконанні наймолодших артистів (музичний керівник Юлія Кайтан) прозвучали пісні „Боже, Україну збережи“ (вчителька Ірина Мицак); „Розквітне весна“ (вчителька Ірина Коломієць); „Молитва за Україну“ (вчителька Світлана Дубницька). Учні 4-5-ої клас (вчителька Галина Скаржинська, музичний керівник Ольга Обертос) пісню „Наше небо синє, синє“ свідчили, як любов до України проростає в кожному дитячій серці.

Окрасою фестивалю були всі три групи танцювального колективу „Синевір“ під керівництвом Григорія Момота, у якому танцює понад 50 учнів школи. Учні старших клас під керівництвом учителів Ольги Гриник, Зоряни Матійчик та Галини Марків разом з хореографом Христиною Дубницькою підготували літературно-хореографічні композиції „Нескорені міста України“.

У другій частині концертної програми звучала „Мелодія“ Мирослава Скорика у виконанні скрипальки Інеси Тимочко-Декайло. Насолоджувались присутні приємними голосами Діани Матулинської, Ольги Обертос, заслужених артистів України, авторів і виконавців своїх авторських пісень – Євгена Дашина та Ірини Лончини.

Учасники та гості фестивалю мали нагоду оглянути виставку картин художника Андрія Усика, батька двох

Випускники виконують пісню „Школа“.

Нагородження учасників конкурсу (зліва): Мирослава Роздольська, Ярослава Сочка, Юлія Ілітич, Христина Обертос, Анна Обертос, Вікторія Тичинська, Посол Сергій Кислиця, Андрій Добрянський.

учнів школи, які також прилучаються до мистецтва. Картини можна було купити на виставці і на аукціоні. Від початку війни в Україні всі отримані кошти за свої роботи художник А. Усик передає на допомогу українським захисникам.

На аукціон, який майстерно вела заступник директора школи Лариса Заник, виставлялася також картина Оксани Ізбянської „Соняхи“, різба по дереву „Національний оберіг“ Романа Марчука, вишита ікона Ірини Дуб'янської „Ісус молиться“, робота Ольги Лазорик та картинки учениці Ангеліни Кобрин.

Майже два тижні поспіль, щовечора після роботи приходили батьки на толоку, щоб побудувати сцену. Валерій Меренич керував проектом і посвятив не один день, щоб здійснити його. Квіткою про закінчення будівництва став віночок із синьо-жовтих кульок, якими прикрасив сцену Степан Ключ.

Допомагали спонзори фестивалю – Українська національна федеральна кредитна спілка та Федеральна кредитна спілка „Самопоміч“, Нью-Йорк, а також відчутну пожертву у вигляді безкоштовного встановлення звукової апаратури зробили Роман Марчук та гурт „Родина“.

Свій внесок зробили десятки молодих господинь, які наліпили понад

п'ять тисяч вареників під керівництвом головної кухарки Ірини Андрейчук, напекли різноманітного домашнього печива. Чоловіки-кухари подбали про м'ясні страви на грилі. Уся ця сфера обслуговування чітко і злагоджено працювала під пильним оком головної господині фестивалю Зоряни Романюк.

Учасники та гості фестивалю мали можливість придбати сувеніри та українську символіку, виготовлену учнями школи „Нова хвилька“. Леся Злупко, яка спеціалізується на виготовленні футболок з українською символікою, з виторгованих за свою продукцію коштів пожертвувала 1,600 дол.

Розмальовували личка школярів, які захотіли бути котиками, песиками і всякими іншими звірятками, Юлія Дерка та Ірина Роздольська. Багато цікавих занять з апікацій зорганізували для малюків вчителі Христина Боднар (Світличка), Тетяна Мхітаріані (Передшкілля) та вчителі всіх молодших клас. Працювала для дітей надувна гірка та багато іншого.

За кошти, зібрані на фестивалі, відправлено перший тепловізор та військові аптечки, а найближчим часом будуть виконані й інші замовлення воїнів.

Мирослава Роздольська,
директорка школи

Стародавня історія...

(Закінчення зі стор. 5)

Художники-реставратори науково-реставраційної майстерні Національного заповідника „Софія Київська“ під керівництвом її завідувача, художника-реставратора вищої кваліфікаційної категорії Анатолія Остапчука, виконали низку реставраційних робіт.

Урочисте відкриття відбулося з нагоди Міжнародного дня музеїв 18

травня. Також саме цього дня авторка панно мала б святкувати свій день народження. На жаль, життя Галини Севрук обірвалося у лютому 2022 року. У відкритті взяв участь її син.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, divorce, wills and probate (New York matters only).

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002
zblasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline busy,
please call 201-247-2413

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Школа закінчила...

(Закінчення зі стор. 9)

УНСоюзу випусникам вручили грошові дарунки, про що подбала Марія Дрич. Випускники сфотографувалися з батьками і вчителями. Надя Гакало і Оля Підкамінна від імені батьківського комітету висловили подяки вчителям і керівникам школи. Їм вручили квіти. Галина Маринець теж подякувала Архiepіскопу Даниїлу та Митрополитові Антонію, о. Василеві Шаку, о. Юрієві Сівку, батькам та їхньому комітетові, Сестрицтву на чолі з Лесею Сівку,

Марії та Ігорю Морозовським, Романові Борсі, Віталію Лопатко, Улянці Васильців та усім причетним до приготування свята, а особливо вчителям, які впродовж року вчили дітей. Серед них були Оксана Наливайко, Настя і Люба Каспрук, Зоряна Мельничук і Леся Кіселюк, Наталя Кайтан, Мар'яна Менчук, Уляна Завалій, Оксана Семирозум, Оксана Лопатко, Неля Голіяд, Ірина Гладун, Оксана Дякун, Оксана Кіт, Андрій Акуленко, Андрій Ватрич, Олеся Ольшанська, Кристина Микитюк, Оля Сень.

На завершення свята всі заспівали Гимн України.

Концертна програма шкільного свята.

Вашінгтон має...

(Закінчення зі стор. 2)

– усі на вас озираються. Тож Вашінгтон має дотриматися обіцянки і передати нам РСЗВ якнайшвидше, а слідом за ними це зроблять і інші... Ця зброя – ключ до зміни ходу війни”, – зазначив міністер закордонних справ.

Він пояснив, що без MLRS ASAP воєнна ситуація на сході, яка наразі надзвичайно складна для України, стане ще важчою.

Д.Кулеба додав, що без такої зброї українські військові не зможуть почати звільнення Херсонщини, а

доки росія утримує цю територію, вона має стратегічну позицію, яка загрожує центру та південному заходу України.

„Я хочу, щоб ви зрозуміли одну річ: від моменту ухвалення рішення до моменту, коли певна зброя робить перший постріл на передовій, минає чимало часу. Це означає, що більше наших солдатів втратять життя, аби дати змогу іншим нашим військовим навчитися користуватися цією зброєю і прийти з нею на передову, щоб допомогти їм... Кожний день роздумів у Вашінгтоні, Парижі, Берліні та інших столицях коштує нам втрати життів і територій”, – акцентував Д. Кулеба.

Євген Сластен

20 жовтня 1930-20 грудня 2021

Ділимося сумною вісткою, що св. п. Євген Сластен, Сакраменто, Каліфорнія, помер 20 грудня 2021 року. Йому був 91 рік. Народився у місті Купинське Харківської області, в родині Дмитра і Олександрі Сластенів. У Євгена залишилося троє дітей: Валентин, Ольга і Тамара, дев'ятеро внуків і два правнуки.

У 1943 році німці забрали і вивезли батьків та родину на роботи до Німеччини. Пізніше вони попали до табору переміщених осіб у Lingen Ems (англійська зона табір Bad Horn). Там Євген закінчив українську гімназію і коли йому було 18 років, пішов служити у військо (англійська зона), де дослужився до звання лейтенанта.

14 липня 1957 року одружився з Раїсою в Оснабруку, 17 лютого 1958 народилася у них перша дитина – син Валентин, а згодом 25 лютого 1959 року дочка Ольга. У червні 1961 родина виїхала до США, у Бріджпорт, Коннектикат. Там Є. Сластен був дуже активний у церковній українській громаді – вибирали його головою парафії, співав у хорі, виконував багато громадських обов'язків. Там же у 1964 році народилася третя дитина – дочка Тамара.

У 1970 році родина переїхала до Каліфорнії, щоб бути ближче до сестер дружини і її батьків. Подружжя Сластенів записалося до Української православної парафії св. Михаїла у Сан Франциско, і стали активними її членами. Євген був головою парафіяльної ради, членом ревізійної комісії, довгий час співав у церковному хорі – мав гарний тенор, знав нотну грамоту, тому що ще в таборах брав уроки музики. Також Є. Сластен був організатором і секретарем 270-го відділу Українського братського союзу в Сан Франціско, Каліфорнія.

Усім буде дуже його бракувати – хорошого сім'янина, відданого члена громади.

Панахиду відправив о. Мирослав Турчак з Української православної церкви в Сакраменто. Похований в Belmont на Сербському цвинтарі, де поховані інші члени родини Сластенів за адресою: 1801 Hillside Blvd, Colma, CA 94014. Поминки відбулися у родинному домі Сластенів за адресою: 2520 Lincoln Ave, Belmont, CA 94002.

У смутку покійний залишив дружину Раїсу, сина Валентина, дочок Ольгу і Тамару з родинами, 9 внуків, 2 правнуки в США, брата Алекса з родиною в Німеччині.

Українська громада втратила патріота і вірного друга.

Вічная пам'ять!

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

UNION FUNERAL HOME

LYTWYN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

VARSHAVSKY MONUMENTS

1152 Route 10 West, Suite N, Randolph, NJ 07869

862-219-5344

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту • Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті • Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

MONUMENTS

Oblast Memorials Co.

PO Box 746, Chester, NY 10918

Tel : 845-469-4247

Custom Designed Quality Monuments

Serving NY/NJ/CT Cemeteries

e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com

web site: www.oblastmemorials.com

BILIBGUAL HOME APPOINTMENTS

ХРИСТИНА БРОДИН

Лицензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

МИХАЙЛО КОЗЮПА

Лицензований Продавець
Страховання Життя

MICHAEL KOZIUPA

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

973-723-4387
mkoziupa@outlook.com

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

30 річний незмінний відсоток

4.555% APR*

Telephone: (212) 473-7310

Toll Free:(888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 5/3/2022 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 20% down-payment required; must be 1-4 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320

NEW

LONG-TERM ANNUITY RATES

- 9 YEAR 4.65%*
- 7 YEAR 4.00%*
- 5 YEAR 3.50%*

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%
RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

STAND WITH UKRAINE

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG • 800.253.9862

